

тъ инструменти правятъ — чрезъ украсяването на тоновете й, а даже и чрезъ свиренето на сложни колоратурни украшения.

Хефнеръ, Йоханъ Кристианъ Фридрихъ — Häffner, Johann Christian Friedrich — компонистъ, род. 2 март. 1759 въ Обершойнау, умр. 28 май 1833 въ Упсала, отъ 1780 органистъ въ Стокхолмъ, 1797 придворенъ капелмайсторъ (на операта) тамъ, 1808—20 органистъ въ Упсала, писалъ 3 опери: „Елекита“, „Алкедесъ“, и „Риналдо“, въ които подражава Глука. Х. има заслуги за шведската музика — съ хармонизирването на народни пѣсни за пѣние и пиано, и издалъ шведска хармония.

Хибински, Адолфъ — Chybinski, Adolf — значителенъ полски музикологъ, род. 29 мартъ 1880 въ Кра-

Адолфъ Хибински

ковъ, училъ въ университета, и пиано при Дроздовски въ Краковъ, при Паулъ, Зандбергеръ, Кройеръ и Липс въ Мюнхенския университетъ (D-r ph., дисертация „Приноси къмъ историята на тактирането“ — 1912), 1905—907 е ученикъ и на Луд. Туйле. Отъ 1912 е доцентъ и, после, извънреденъ и редовенъ професоръ въ Лвовския университетъ, същевре-

менно — преподавателъ по хармония въ консерваторията. Х. има голѣми заслуги по изследване на полската музика презъ XV, XVI, XVII и XVIII в.в., и е една отъ виднитѣ личности на полската музикология. Трудове (най-важни): „Бугародика въ музикално-историческо отношение“ (1907) — една много ценна студия, „Отношението на полската музика къмъ европейската въ XV и XVI в.“ (1909), „Органова табулатура на Иванъ де Лублинъ 1540“ — 2 тома (1911—14), „Върху полската многогласна музика на XVI в.“, „Три приноса къмъ историята на Краковската музика въ първата половина на XVII в.“ (1927), „Музикалнитѣ инструменти на поляцитѣ въ Татритѣ“ (1924), „Музиката на полскитѣ планинци“ (1927), „Върху метода и подреждането на народнитѣ мелодии“ (1908), „Шопенъ и Делакруа“ (1907), „Животъ и дѣло на Йох. Себ. Бахъ“ — 2 тома (1913), „Изъ историята на полската музика до XVIII в.“, въ сборника „Muzyka polska“ (1927) и др. Х. е редакторъ на научно-музикалното списание „Кварталникъ“.

Хидравлисъ (Хидравлосъ), лат. organum hydraulicum — древния воденъ органъ, изнамаѣренъ отъ Хрезибиосъ въ 170 пр. Хр. въ Александрия, и описанъ отъ Херонъ отъ Александрия — органъ, при който тонътъ се получава посредствомъ въздушна струя, добила чрезъ водно налягане.

Хиеродрама, фр. hiérodrame — име на композиция — предназначена за концертно изпълнение, представлява една по-долна степенъ на ораторията, — дадено отъ нѣкои французски компонисти отъ края на XVIII вѣкъ.

Хиеронимусъ отъ Моравия — Hieronimus de Moravia — музикаленъ теоретикъ отъ XIII в., писалъ нѣколко трактата върху Дискантуса.

Хилдебрандъ, Камило — Hildebrand, Camillo — диригентъ и компонистъ, род. 31 ян. 1876 въ Прага, ученикъ на Беневитъ въ Пражката консерватория, учителъ въ Хоховата консерватория въ Франкфуртъ а/М., капелмайсторъ въ разни нѣмски градове, диригентъ на Филхармоничния оркестъръ и на Блютнеровия симфониченъ оркестъръ въ Берлинъ, компониралъ: — операта